

RETTEEN I ODENSES DOM

Afsagt den 14. maj 2018 i sag nr. BS 6-1604/2017:

Digital Sourcing ApS
Slettensvej 57, 13
5270 Odense N

Mod

X ApS

og

Y ApS

og

A

Sagens baggrund og parternes påstande:

Under denne sag, der er anlagt den 11. oktober 2017, er der mellem sagsøgeren, Digital Sourcing ApS (Digital Sourcing), tidligere Lux International Sales ApS, og de sagsøgte selskaber, X ApS og Y ApS samt selskabernes ejer og direktør, A, tvist om, hvorvidt de sagsøgte i den periode, parterne samarbejdede, har overfaktureret, dobbeltfaktureret samt tilbageholdt dels varer, dels en truck.

Sagsøgeren har nedlagt påstand om, at de sagsøgte tilpligtes in solidum at betale 1.528.865,77 kr. til sagsøgeren med tillæg af procesrente fra sagens anlæg til betaling sker.

Kravet er opgjort som følger:

Overfakturering	1.174.686,30 kr.
Dobbeltfakturering	137.454,00 kr.
Boblekuvert 3 - Faktureret som 4 -	25.359,18 kr.
Overfakturering RMA	106.751,79 kr.
Leje af truck	16.324,00 kr.
Depositum	- 175.000,00 kr.
<u>Anerkendt modkrav</u>	<u>- 106.709,50 kr.</u>
I alt	1.528.865,77 kr.

De sagsøgte har påstået frifindelse.

De sagsøgte har nedlagt et modkrav på 1.063.050,05 kr. for så vidt angår X ApS og 18.212,50 kr. for så vidt angår Y ApS.

Som dokumentation for kravet fra X ApS er fremlagt en række fakturaer nr. 47, 49, 50, 51, 52, 53, 57, 58, 67 og 68, der alle er udstedt efter samarbejdets ophør og vedrører løn, lagerleje og diverse materialer. Fakturaerne udgør tilsammen et væsentligt højere beløb end det fremsatte modkrav.

Digital Sourcing har taget bekræftende til genmæle for så vidt angår faktura 53 på 92.759,51 kr.

Modkravet fra Y ApS er dokumenteret ved faktura nr. 154 vedrørende vikartimer for uge 23 og 24.

Digital Sourcing har taget bekræftende til genmæle for så vidt angår vikartimer i uge 23 på 11.160,00 kr., hvortil kommer moms. Man har i øvrigt bestridt modkravet.

Oplysningerne i sagen:

Digital Sourcing driver virksomhed med postordresalg af skønhedsprodukter til hele verden. A var oprindeligt ansat som lagerchef i selskabet, men oprettede senere selskaberne Y ApS og X ApS, hvorefter disse firmaer fungerede som lagerhotel for sagsøgeren. A er eneanpartshaver, direktør og daglig leder i begge de sagsøgte selskaber.

Den 26. oktober 2015 blev der indgået en samarbejdsaftale mellem X ApS og Lux International Sales ApS, hvori det blandt andet hedder:

"....

2.2. *Det er aftalt, at administration samt håndtering af generel lagerstyring varetages af Leverandørens lagerchef til en timepris på kr. 250.*

2.3. *RMA-håndtering samt andre opgaver med større ansvar, der udføres på lageret, varetages af medarbejdere på minimum 18 år. Disse medarbejdere faktureres til en timepris på kr. 155.*

....

2.7. *Eventuelle remedier (kuverter, værktøj) til brug for lagerets arbejde med specifikt Kundens forsendelser, faktureres til Leverandørens kostpris uden yderligere kredittid.*

....".

I april 2017 blev samarbejdsaftalen opsagt til ophør den 13. juni 2017. Ved skrivelse af 19. juli 2017 har sagsøgerens advokat fremsat et krav på 1.444.251,27 kr. Ved skrivelse af 10.

august 2017 har sagsøgtes advokat bestridt kravet og fremsat et modkrav, der efter fradrag af depositum er opgjort til 704.193,40 kr. excl. moms. Sagsøgeren har udarbejdet et bilag i form af et regneark, hvor samtlige fakturaer mellem selskaberne er opført. Man har for så vidt angår kuverter reduceret prisen svarende til, hvad sagsøgeren mener, at kuverterne reelt kan indkøbes til. Sammentællingen viser en difference mellem de udfærdigede fakturaer på 6.835.265,61 kr. og en beregnet pris på 5.660.579,31 kr. eller en difference på 1.174.686,30 kr. I beregningen indgår 7 fakturaer vedrørende ASJ Rykkerpakning, hvor der er faktureret på et samlet beløb på 130.122,50 kr., men hvor sagsøgeren har estimeret en pris på 0 kr.

Sagsøgeren har endvidere beregnet udgiften til RMA-medarbejdere. Opgørelsen er udfærdiget i 6 perioder, hvor man har sammenholdt den fakturerede pris med en beregnet billigst-pris, hvorved sagsøgeren mener at have godtgjort en overfakturering på 106.751,79 kr.

Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgte har dobbeltfaktureret ved faktura nr. 111 og 112 til en pris på i alt 137.454,00 kr. Sagsøgte har bekræftet, at der er tale om dobbeltfakturering og har fremlagt kopi af kreditnotaer på samme beløb. Det er endvidere oplyst, at sagsøgeren ikke har betalt de pågældende fakturaer.

Endelig har sagsøgeren foretaget en beregning, idet sagsøgte ved 6 fakturaer har faktureret for boblekuvert str. 4, mens sagsøgeren gør gældende, at man i skønsmæssigt 35% af tilfældene har brugt boblekuvert str. 3, der er billigere. Sagsøgeren har på den baggrund beregnet en overfakturering på 25.359,18 kr.

Sagsøgeren har fremlagt en del af en e-mailkorrespondance, hvori det fremgår, at sagsøgte overvejede at tilbageholde sagsøgerens varer, indtil nogle fakturaer er betalt.

Sagsøgeren har fremlagt en faktura af 16. august 2017 fra INKPRO, hvori det fremgår, at der leveres 2 stk. HP 81X sort toner 25.000 sider høj kapacitet kompatibel HP CF281X for en stk.pris á 639,20 kr., hvortil kommer moms.

Der er fremlagt 7 stk. fakturaer fra Team Truck ApS til Lux International ApS for leje af en truck. Beløbet er samlet opgjort til 16.324,00 kr.

A bestrider ikke, at der på hans lager fortsat står en truck, som sagsøgeren ejer.

Forklaringer:

Jacob Helleberg Mathiesen har forklaret, at han blev ansat som administrerende direktør hos sagsøgeren den 1. marts 2017. I forbindelse med sin tiltræden var han i Kina med A for at tale med kinesiske leverandører. Det er vigtigt for virksomheden, at produkterne fremsendes hurtigt, ligesom returvarer registreres straks. Da han i februar 2017 gennemgik lageret med A, kunne han konstatere, at lageret var for lille til den vækst, han forventede for virksomheden. Lejemålet blev derfor opsagt. Efterfølgende har han bladret fakturaerne igennem. Han kunne her konstatere, at prisen for returkuverter var for høj. Han fik fra A en kopi af samarbejdsaftalen og så punkt 2.7., hvorefter X ApS ikke måtte fakturere til en pris højere end kostprisen. Han bad om at se de bagvedliggende fakturaer, men fik dem trods rykkere ikke. Han kaldte A til et møde i Aarhus i april/maj 2017. A oplyste her, at han indkøbte kuverterne i Y ApS og videresolgte dem dyrere til X ApS. Vidnet havde forinden opsagt samarbejdet, idet han ønskede en ny struktur. Han tog fat i den tidligere direktør, Mattias Skovhøj, og virksomhedens ejer, Simon Mørch, for at høre om det, trods samarbejdsaftalen, var aftalt, at

sagsøgte kunne indkøbe kuverter gennem Y ApS og viderefakturere til X ApS med fortjeneste. Begge afviste, at denne aftale var indgået. Det var meningen, at A skulle have sin indtægt gennem timebetalingen og arbejdet fra hans ansatte. Det er vidnets opfattelse, at det er svært at skelne mellem selskaberne, sagsøgte 1 og 2, idet det forekom tilfældigt, fra hvilket selskab fakturaerne blev afsendt. Da vidnet fortsat ikke fik de bagvedliggende fakturaer, fik han Michael Eilersen til at lave en beregning.

Den estimerede pris for kuverterne er sat til den pris, de selv købte kuverter til. Sagsøgeren lejede herefter egne lokaler og ansatte 2 lagerchefer. Da de sendte lastbiler ned for at hente deres ting, ville sagsøgte ikke udlevere disse. Der blev lavet flere aftaler om afhentning, men disse blev ikke overholdt. Den 9. juni 2017 kørte vidnet selv til sagsøgte sammen med Simon Mørch. Man opsagde her endeligt samarbejdet. Til stede var A og Steffen Kastbjerg Clausen. A og Steffen pegede de effekter ud som tilhørte sagsøgeren, hvilket blev pakket på lastbiler. Det var aftalt, at de resterende varer skulle sendes mandag morgen. Inden den aftale, havde A tilkendegivet, at han agtede at tilbageholde, indtil nogle fakturaer var betalt. Det blev aftalt, at sagsøgte kunne låne sagsøgerens truck måneden ud. Vidnet havde forventet, at sagsøgte ville fremsende de resterende effekter og trucken, når han alligevel skiftede lokaler til X-by. Vidnet kan ikke anerkende fakturaerne udstedt efter samarbejdets ophør, da de sagsøgte altid har faktureret løbende, og da A selv har udpeget de effekter, der var sagsøgerens. Det er vidnets opfattelse, at sagsøgte har faktureret for flere timer, end man har udført.

A har forklaret, at de sagsøgte selskaber fungerer som lagerhotel for sagsøgerens webshop. Virksomheden blev startet i november 2012, hvor han samarbejdede med Mattias Skovhøj. Han blev tilknyttet sagsøgeren som konsulent og ansatte selv ungarbejdere. Samarbejdet foregik med Y ApS, der først var en personlig virksomhed, men senere blev omdannet til et anpartsselskab. Han opdagede, at sagsøgeren betalte en for høj pris på boblekuverter og tilbød at skaffe dem billigere. Dette blev aftalt med Mattias Skovhøj. Han skaffede en besparelse på 24 øre, og han aftalte med Mattias Skovhøj, at han skulle have halvdelen af besparelsen, mens sagsøgeren skulle have den anden. Han modtog ikke løn for at forhandle disse aftaler. Det hele skete på baggrund af en mundtlig aftale med Mattias Skovhøj. På et tidspunkt skulle Mattias Skovhøj flytte til Monaco og ønskede ikke længere at have et driftssted i Danmark. Det blev derfor aftalt, at sagsøgte skulle forestå arbejdet i Danmark. Der blev derfor lavet en samarbejdsaftale. Han stiftede selskabet X ApS for at isolere sin risiko. Aftalen med sagsøgeren bestod blandt andet i, at han fremover skulle stå for lejemålet til lagerhotellet. Det var Mattias Skovhøj, der skrev aftalen, herunder punkt 2.7. om at videresælge til kostprisen, og sagsøgte tænkte ikke nærmere over det. Han fortsatte med at indkøbe i Y ApS og viderefakturere til X ApS, der derefter fakturerede sagsøgeren. Mattias Skovhøj var klar over, at kuverterne blev indkøbt af Y ApS og viderefaktureret til X ApS. Det var aftalt, at han skulle bruge egne timer til ordregennemgang, hvilket skete over IT-systemet. Han tjekkede blandt andet navne og adresser, idet man i en periode havde mange bestillinger, hvor der ikke blev betalt. Ordrene skulle sorteres efter lande og produkter. Han skulle endvidere være leder for de unge ansatte. Det var svingende, hvor meget returpost, man modtog, men i den pågældende periode kom der meget returpost. Han har således modtaget omkring 100.000 returforsendelser over 4 dage. Sagsøgeren opsagde samarbejdsaftalen, idet man ville have en anden form for samarbejde. Sagsøgte ønskede ikke at udlevere de underliggende fakturaer vedrørende kuverter, idet han var bange for, at sagsøgeren selv ville indkøbe fra samme leverandør. Han kan bekræfte, at han har tjent på videresalget af kuverter. På et tidspunkt var der så mange returordrer, at han ikke havde ungarbejdere nok. Det blev aftalt, at han så kunne bruge vikarer. Det var Mattias Skovhøj, der bad om vikarer. A fakturerede disse til 155,00 kr. i timen, jf. samarbejdsaftalen, og sagsøgeren reklamerede ikke. Det er As vurdering, at

mellem 10 og 30% af salget kom retur. Sagsøgeren har ikke, før efter samarbejdets ophør, reklameret om fejlfakturering. Det er korrekt, at man ved en fejl har dobbeltfaktureret ved fakturaerne nr. 111 og nr. 112. Han ringede imidlertid til Mattias Skovhøj og sagde, at de naturligvis kun skulle betale det ene sæt. Han har efterfølgende udarbejdet kreditnotaer. Det er korrekt, at han har afvist lastbiler, idet disse kom i tidsrummet mellem kl. 15.00 og kl. 19.00, hvor de unge arbejdede på lagerhotellet. Han havde udtrykkelig sagt, at afhentning skulle ske før kl. 14.00. Blandt de resterende effekter er blandt andet nogle pallereoler fra et tidligere lager. Han har anmodet om, at de blev afhentet, men det er ikke sket. Der er endvidere forsendelseskuberter, bildæk, falsemaskiner, skriveborde og 2 computere. Han har beregnet sig lagerleje efterfølgende, da effekterne ikke blev afhentet. Det har været nødvendigt at flytte effekterne til X-by, da han skiftede lager. Det var nødvendigt at anvende vikarer i uge 24, efter samarbejdsaftalens ophør, idet man skulle sammenpakke lageret, herunder sagsøgerens effekter. Vedrørende faktura F har han forklaret, at det var nødvendigt at bestille en stor mængde returkuberter, ifald han fik ordren på returhåndtering tilbage. Det er hans skøn, at de effekter, sagsøgeren har på hans lager, udgør 30 paller plus 2 lastbiler, i alt 4 lastbiler. Det er A, der er lagerchef i samarbejdsaftalens forstand, men Steffen Clausen har fungeret som lagerchef, når A var fraværende. Det er en fejl, at Y ApS har sendt fakturaer efter samarbejdsaftalens start. Sagsøgte har ikke tillagt punkt 2.7. nogen vægt, idet det var aftalt, at man skulle videreføre den mundtlige aftale. Det var kun Mattias Skovhøj og A, der kendte til samarbejdsaftalen. Sagsøgte har faktureret til samme pris som den, Mattias Skovhøj gav, da han selv indkøbte kuberter. Han har brugt tid på at forhandle pris på kuberterne og at indhente tilbud.

Simon Mørch har forklaret, at han stiftede det sagsøgende selskab sammen med Mattias Skovhøj i 2009/2010. Han stod for det kreative, herunder markedsføring og kampagner, mens Mattias Skovhøj varetog den daglige ledelse. Han blev informeret, når der skete større ting. Han har set samarbejdsaftalen. Det var A, der ønskede at stifte et anpartsselskab. Det er vidnets opfattelse, at det hovedsageligt skete af skattemæssige årsager. Man betragtede fortsat A som ansat lagerchef og det lå derfor klart, at han ikke skulle tjene på indkøb. Det var ligeledes klart, at selskabet ikke skulle have kredittid, når A ikke tjente på det. Det var vurderingen, at lagermanden skulle have imellem 35-40.000 kr. pr. måned og det er på den baggrund, at timelønnen er fastsat. Vidnet har givet A besked, når man iværksatte kampagner, idet dette resulterede i et større antal forsendelser. I november 2016 købte vidnet Mattias Skovhøj ud. Dengang vidnet deltog i mødet på sagsøgtes lager, afsluttede man samarbejdet endeligt. Det blev aftalt, hvilke effekter, sagsøgeren skulle have udleveret. Det var A, der pegede sagsøgerens effekter ud. Der var nogen diskussion om en foldemaskine. Det er vidnets indtryk, at lagerlejen skulle ligge i X ApS for at give selskabet substans overfor skattevæsenet. A overtog sagsøgerens medarbejdere til opgaven.

Mattias Skovhøj har forklaret, at han er medstifter af det sagsøgende selskab. Han var direktør for selskabet, men trådte ud i november 2016. Sagsøgte var deres lagerchef, og vidnet mener, at han blev lønnet på timebasis. A ønskede imidlertid at være selvstændig, hvilket vidnet havde forståelse for. Det var fortsat meningen, at han kun skulle fakturere de timer, han rent faktisk anvendte. A overtog selskabets ansatte. I foråret 2015 rejste vidnet til udlandet, så det var praktisk, at sagsøgte overtog indkøb m.v. Indtil da var alle remedier købt af sagsøgeren selv. Der blev ikke indgået nogen aftale om deling af rabat. Samarbejdsaftalen er skrevet af vidnet, og han mener, at den blev drøftet. Der var enighed om, at man "skulle have samarbejdet på skrift". Det blev lagt ind i aftalen, at sagsøgte skulle leje lokaler.

Foreholdt samarbejdsaftalen ved vidnet ikke, hvorfor der alene er anført X ApS. Man har ikke talt om, at kuverterne kunne faktureres gennem Y ApS. Det er vidnets indtryk, at det var tilfældigt, fra hvilket selskab fakturaen kom. Vidnet tjekkede fakturaerne ud fra hans viden om ordremængde eller antal pakker. Vidnet har først hørt sagsøgtes påstand om en aftale om at fakturere kuverterne gennem Y ApS eller en aftale, om at A skulle have del af rabatten, efter sagens anlæg. Punkt 2.7. omfatter alt, hvad der gik til lagerdrift, og som sagsøgeren tidligere selv købte. Det er A, der er lagerchef i aftalens forstand. Det var en del af arbejdet, at sagsøgte skulle forhandle priser m.v. Vidnet har ikke spurgt A om kostprisen på kuverter i den tid, han selv stod som daglig leder.

Christoffer Kjær Jensen har forklaret, at han fra 26. juni 2017 er ansat hos sagsøgeren. Han har tidligere været ansat i Y ApS. Han tror, at han blev ansat den 23. august 2015 hos sagsøgte. Han forestod returpost og lagerarbejde. Han styrede lageret og ungarbejderne, når A ikke var der. Når A var der, var det ham, der tog sig af ungarbejdere. Vidnet har ikke indkøbt varer, idet A stod for dette. Vidnet har ikke haft med fakturering at gøre. Det er vidnets opfattelse, at X ApS stod for forsendelse af ordrer, men han ved ikke, hvordan arbejdet mellem de 2 selskaber ellers var fordelt. Han var ikke til stede, da Jacob Mathiesen og Simon Mørch hentede effekter.

Steffen Kastbjerg Clausen har forklaret, at han blev ansat i Y ApS ApS for ca. 1½ år siden, d.v.s. oktober 2016. Han var med til at sikre driften, herunder at de unge arbejdere mødte. Han tjekkede ordrer og printede ud, så arbejdet var klar til de unge. Han har ikke været med til at købe varer ind eller lave fakturaer. Det var A, der var den øverste ledelse. X ApS stod for forsendelse af ordrer. I juni 2017 sluttede han for Y ApS. Vidnet hjalp Jacob Mathiesen med at læsse biler. Han har overværet, at lastbiler er blevet sendt væk, men han ved ikke, hvorfor. Han kan ikke udelukke, at det var fordi, at ungarbejdere var i færd med pakning.

Michael Eilersen har forklaret, at han er CFO i det sagsøgende firma og har ansvar for økonomi. Han er tidligere revisor. Han blev ansat den 1. april 2017.

Foreholdt bilag 3 har han forklaret, at han ikke har set kreditnotaer for de 2 fakturaer, hvor der er faktureret dobbelt. Han kan imidlertid heller ikke se, at der er sket betaling for faktureringen. Der er altid faktureret for boblekuverter, str. 4. Han erindrer ikke, hvordan man anslog forholdet mellem kuverter str. 4 og str. 3. For så vidt angår RMA-timer har han konstateret, at der er faktureret stort set samme antal timer på trods af ordremængden. Han har beregnet timeantallet på baggrund af det laveste timetal, man har faktureret for. Vidnet har talt med A blandt andet om lagersystemet. Han ved, at Jacob Mathiesen har bedt om underliggende bilag. Vidnet sad i samme lokale, da Jacob Mathiesen og A holdt møde. Man talte blandt andet om at få en revisorerklæring om priserne på kuverterne, men den er ikke fremkommet. Man har aldrig fået underliggende bilag. Under mødet tilkendegav A, at han havde aftalt med Mattias Skovhøj, at han kunne indkøbe kuverter i Y ApS og viderefakturere dem til X ApS. Han gav udtryk for, at han gjorde det, fordi han "ville have en bid af kagen". Han gav endvidere udtryk for, at "når de ikke havde opdaget det, havde han ret til det".

Parternes synspunkter:

Sagsøgeren har i påstandsdokumentet til støtte for sin påstand gjort gældende:

Ad den solidariske hæftelse, hæftelsesgennembrud samt overfakturering

Det gøres gældende, at de sagsøgte har faktureret i modstrid med samarbejdsaftalen pkt. 2.7 (bilag 1), da der ikke er sket fakturering ud fra den reelle kostpris.

Det gøres gældende, at de sagsøgte konstruktion af indkøb og efterfølgende viderefakturering aldrig har været accepteret af sagsøger, og det bestrides at sagsøger stiltiende skulle have accepteret denne faktureringsmetode.

Til støtte herfor gøres det gældende, at sagsøger har reageret så snart faktureringsmetoden kom til sagsøgers kendskab.

Det gøres gældende, at det har været påregneligt for de sagsøgte, at den anvendte faktureringsmetode ville påføre sagsøger et direkte tab.

Det gøres gældende, at måden hvorpå de sagsøgte har konstrueret indkøbene af remedier, var med henblik på at skabe en uberettiget yderligere avance, der ikke var aftalt mellem parterne.

Det gøres gældende, at sagsøgte 3 forsætligt har påført sagsøger et tab, hvorfor han personligt hæfter herfor. Dette både ud fra et alm. erstatningsretligt synspunkt, men også ud fra et selskabsretligt ledelsessynspunkt.

Til støtte herfor gøres det gældende, at ejerskabet, samt sagsøgte aktive medvirken til, at sagsøger blev påført et tab medfører, at der skal statueres hæftelsesgennembrud.

Det gøres gældende, at sagsøgte 3 som eneindehaver samt administrerende direktør i både sagsøgte 1 og 2, har haft fuld råderet over selskaberne og derfor er ansvarlig for beslutningerne truffet deri.

Det gøres gældende, at selskabskonstruktionen med sagsøgte 1 og 2 og den uberettigede viderefaktureringsmodel alene har haft til formål at forhindre sagsøger i at få del i den opnåede besparelse.

Det gøres gældende, at sagsøgte 3 har udvist stærk illoyal adfærd over for sagsøger.

Sagsøgte 3 er ydermere blevet honoreret pr. time (i et betydeligt omfang) for netop at forhandle bedre priser hjem for sagsøger. Dette må alt andet lige skærpe sagsøgte 3's personlige ansvar i den forbindelse.

Det er selvfølgelig helt og aldeles absurd, at de sagsøgte måtte se sig berettiget til dels at overfakturere en vare som i forvejen er indkøbt for dyrt og samtidig modtage betaling for forhandling af priser – dette er naturligvis helt utilstedeligt.

Det gøres gældende, at de sagsøgte har opnået en uberettiget berigelse på sagsøgers bekostning, hvorfor de sagsøgte skal fyldestgøre sagsøger derfor.

Til støtte herfor gøres det gældende, at der er en klar økonomisk sammenhæng mellem sagsøgte 1 og sagsøgte 2, da sagsøgte 1 har påtaget sig risikoen og forpligtelserne, mens sagsøgte 2 har beholdt overskuddet fra transaktionerne og dermed ageret pengetank.

Det gøres gældende, at konstruktionen med sagsøgte 2s indkøb af remedier, viderefakturering til sagsøgte 1 og viderefakturering til sagsøger udover at være i klar strid med samarbejdsaftalens pkt. 2.7 også savner enhver kommerciel berettigelse.

Det påstævnte beløb vedr. de sagsøgtes overfakturering, dobbeltfakturering og fejlagtige fakturering af boblekuverter og RMA medarbejdere er fastsat skønsmæssigt, da den sammenlignelige kostpris alene beror på sagsøgers indhentning af tilbud uden forhandling derom.

Faktureringen er sket i perioden fra den 16. november 2015 til den 30. juni 2017.

Sagsøgers opgørelse af overfakturering, dobbeltfakturering og fejlfakturering fordeles som i nedenstående tabel. Faktureringen er sket i perioden fra den 16. november 2015 til den 30. juni 2017.

Det skal understreges, at der er tale om en skønsmæssig opgørelse, og at tabel 2 tager udgangspunkt i bilag 3.

TABEL 2	Overfakturering	Fejlfakturering	Dobbeltfakturering	RMA	Total
Kostpris	Kr.5.660.579,31	Kr.126.795,90		Kr.203.364,46	5.990.739,67
Faktureret	Kr.6.835.265,61	Kr.152.155,08	Kr. 137.454,00	Kr.310.116,25	7.434.990,94
Difference	Kr.1.174.686,30	Kr. 25.359,18	Kr. 137.454,00	Kr.106.751,79	Kr.1.444.251,27

Det er sagsøgers opfattelse, at de sagsøgte har overfaktureret sagsøger for kr. 1.174.686,30. Beløbet er differencen mellem prisen for indkøb af remedier, som sagsøgte 1 har faktureret sagsøger for, sammenholdt med den kostpris som sagsøgte 2 havde i forbindelse med indkøb af selvsamme remedier.

Sagsøgers opgørelse viser desuden, at de sagsøgtes dobbeltfakturering andrager kr. 137.454,00. Det er sagsøgers påstand, at der er sket dobbeltfakturering af sagsøger for juli måned 2017, da både sagsøgte 1 og sagsøgte 2 har faktureret sagsøger for de samme forhold. De omhandlende faktura er faktura 111 fra sagsøgte 2 og faktura 16 fra sagsøgte 1. Faktura 111 fremlægges som **bilag 9** og faktura 16 fremlægges som **bilag 10**.

Som det fremgår af hhv. bilag 9 og bilag 10, er der faktureret en kasse boblekuverter str. 4, en kasse påtrykte A5 kuverter, internetopkobling og rykkerpakning. Derudover er der dobbeltfaktureret for de ansattes arbejdstimer i sagsøgte 1, hvilket også fremgår af de to omhandlende faktura.

Det er endvidere sagsøgers overbevisning, at sagsøgte 1 har faktureret sagsøger for boblekuverter str. 4, selvom der blev anvendt boblekuverter str. 3. Dette har medført en fordyrelse på sagsøgers bekostning, hvorfor der i det påstævnte beløb er indeholdt kr. 25.359,18, der stammer fra fejlagtig fakturering for boblekuverter.

Sagsøger påstår tillige, at der er sket fejlagtig fakturering for RMA-medarbejdere svarende til kr. 106.751,79. Dette dækker over fakturering til en uberettiget høj timesats samt det reelle forbrug af timer, hvilket vil blive nærmere redegjort for under parts- og vidneforklaringerne.

Det gøres endvidere gældende, at sagsøgte 2 også har faktureret remedier til sagsøger, og at det således ikke kun er sagsøgte 1 – dette underbygges af de i bilag 11 fremlagte fakturaer.

Det gøres gældende, at sagsøger naturligvis ikke kan reklamere over faktureringen, når sagsøger ikke har været vidne om, at der skete fakturering i strid med den indgåede samarbejdsaftale. Sagsøger tog straks kontakt til de sagsøgte, da det stod klart, at der var sket uberettiget fakturering.

Det gøres således gældende, at der fra sagsøgers side er sket rettidig reklamation.

Det gøres gældende, at de sagsøgte som en samlet enhed, og med sagsøgte 3 som ejer og direktør, har handlet i samme interesse og på tværs af hinanden med det formål at opkræve et uberettiget beløb hos sagsøger.

Det gøres gældende, at der i denne sag ift. spørgsmålet om hæftelsesgennembrud er tale om helt særlige omstændigheder, herunder at den uberettigede fakturering er sket på tværs af de sagsøgte, og med et faktureringsmønster der underbygger dette.

Det gøres gældende, at sagsøgte 3 var i ond tro, da han bevidst indkøbte remedierne i sagsøgte 2, og viderefakturerede til sagsøgte 1, til samme pris som sagsøgte 1 efterfølgende fakturerede til sagsøger, og at der var tale om en klar overtrædelse af den aftale der var indgået mellem parterne.

Det gøres gældende, at sagsøgte 3 selv, -mundtligt over for adm. direktør Jacob Helleberg Mathiesen, og under et møde hvor Michael Eilersen (økonomiansvarlig hos sagsøger) har erkendt, at der er sket uberettiget fakturering, hvilket også vil blive sandsynliggjort nærmere i forbindelse med parts- og vidneforklaringerne.

Ad honorering for prisforhandling og yderligere ift. kostpris

På baggrund de timer som sagsøger er blevet faktureret for, og hvor sagsøgte 3 selv har faktureret ca. 250 timer om måneden, må det lægges til grund, at den tid som sagsøgte 3 har brugt på at ”forhandle” priser, er blevet betalt i kraft af den fakturering der har fundet sted over for sagsøger.

De sagsøgte gør gældende, at der ikke blev faktureret for den tid som blev brugt til at købe kuverterne ind, herunder prisforhandlinger med leverandører. **I opfordring (12), har sagsøger opfordret de sagsøgte** til at redegøre nærmere for, hvordan denne ”adskillelse” har fundet sted i praksis, når det ikke er bestridt af de sagsøgte, at sagsøger er blevet faktureret for tid på lagerstyring, hvilket unægteligvis også må omfatte bestilling af varer. Denne opfordring er ikke besvaret.

Det gøres fortsat gældende, at definitionen kostpris i samhandelsaftalen pkt. 2.7 uomtvisteligt har givet sagsøger en berettiget forventning om, at der ikke på nogen måde var indregnet en fortjeneste hverken hos sagsøgte 1, 2 eller 3.

De sagsøgte gør i duplikken det synspunkt gældende, at sagsøgte 1 også netop viderefakturerede til kostpris, da det var den pris som sagsøgte 1 købte varerne for af sagsøgte 2 – ergo så har sagsøger også købt varerne til kostpris. Det gøres gældende, at en sådan fortolkning af begrebet ”kostpris” i givet fald vil gøre begrebet helt illusorisk og absolut uden nogen form for mening.

Det må lægges til grund, at sagsøgte 3 i sin egenskab af ejer af sagsøgte 1 og 2, samt direktør i begge selskaber på groft vis har udnyttet sagsøger, idet denne har haft den klare overbevisning, at der blev handlet til kostpris, og det i fuld overensstemmelse med den indgåede samhandelsaftale og pkt. 2.7 heri.

For yderligere at underbygge sagsøgers påstand om, at de sagsøgte i fællesskab har foretaget grov overfakturering henvises til faktura nr. 6662 fra firmaet INKPRO. Af fakturaen fremgår det, at sagsøger i august måned 2017 har købt identiske tonere til printere, som de sagsøgte har faktureret sagsøger for i faktura 51. For den helt samme vare, har de sagsøgte faktureret til en stykpris på kr. 1.700,00 pr. toner, i den samme måned hvor sagsøger har kunne købe den til en stykpris på kr. 639,20. Faktura er fremlagt i sagen som bilag 12.

For så vidt angår den mængde timer der fra de sagsøgte er brugt på lagerhåndtering, da gøres det endvidere gældende, hvilket sagsøger først for nyligt er blevet gjort bekendt med, at de sagsøgte uberettiget har brugt personale til at pakke varer for andre kunder, mens timerne blev betalt af sagsøger.

Ad sagsøgtes påståede modkrav på i alt kr. 1.063.050,05 ex. moms.

Sagsøger har følgende bemærkninger og anbringender til det fremsatte modkrav fra de sagsøgte.

Kravet er baseret på faktura 47, 49-53 (bilag C), faktura 174 (bilag D) og faktura 57-58, 67 og 68 (bilag F).

Faktura 47: Sagsøger anfægter antallet af timer, hvilket der vil blive redegjort nærmere for under den kommende hovedforhandling. Derudover bemærkes det, at fakturaen løber til den 12. juni 2017, men at der ikke blev sendt pakker ud fra og med den 9. juni 2017.

Faktura 49: Sagsøger anfægter fakturaen i sin helhed. Fakturaen dækker over lagerleje og timer i forbindelse med fremsendelse af tilbageværende varer. Som der også vil blive redegjort nærmere for under den kommende hovedforhandling, da har sagsøger ad flere omgange bedt om at få varer udleveret – dette er trods flere opfordringer ikke sket. Det gøres gældende, at der naturligvis ikke skal betales lagerleje i den situation, hvor de sagsøgte har valgt ikke at udlevere varer.

Det gøres samtidig gældende, at der ikke er indgået aftale om, at de sagsøgte skulle modtage betaling for flytning af varer.

Faktura 50: Sagsøger anfægter fakturaen i sin helhed. Fakturaen dækker over viderefakturering af pakkegrej, der normalt blev faktureret løbende. Fakturaen er først sendt den 18. august 2017 – det vil sige et godt stykke tid efter samarbejdets ophør. Det gøres således gældende, at sagsøger ikke har bestilt de varer, der er omfattet af fakturaen og således heller ikke er forpligtet til at betale.

Faktura 51: Sagsøger anfægter fakturaen i sin helhed. Fakturaen dækker over viderefakturering af tonere mv. til printere. I forbindelse med sagsøgers afhentning på lageret, er disse ikke blevet udleveret, og det fremgår af fakturaen, at der angiveligt skulle være leveret varer efter den 9. juni 2017 hvor sagsøger havde ryddet lageret, og hvor samarbejdet altså var ophørt.

Faktura 52: Sagsøger anfægter fakturaen i sin helhed og det med samme begrundelse som ved faktura 50.

Faktura 53: Sagsøger er enig i denne faktura.

Faktura 57: Sagsøger anfægter fakturaen i sin helhed. Fakturaen dækker over levering af 7 paller A5 kuverter – kuverter der angiveligt skulle være leveret i april måned, men først faktureres i november måned. Sagsøger har ikke bestilt disse kuverter og fik dem heller ikke udleveret i forbindelse med udlevering af de andre varer.

I forbindelse med forberedelse af sagen har sagsøger i form af provokation nr. 11 bedt de sagsøgte om at dokumentere nærmere at sagsøger skulle have bestilt disse kuverter - dette er ikke sket.

Faktura 58, 67 og 68: Sagsøger anfægter disse fakturaer i sin helhed. Fakturaerne dækker over lagerleje for månederne september 2017 til januar 2018. Der kræves betaling for opbevaring af de 7 paller, der fremgår af faktura 57.

Sagsøger kan naturligvis ikke acceptere at betale lagerleje under disse omstændigheder, hvor sagsøger har hentet alle sine varer, og hvor de varer der er tilbage ikke er bestilt af sagsøger. Samtlige fremadrettede krav i den forbindelse vil også blive afvist.

Subsidiært gøres det gældende, at den palleleje der opkræves svarer til 340 pladser, selvom der altså kun var tale om 7 paller, hvilket under alle omstændigheder ikke berettiger til en sådan betaling, som der er faktureret for.

Faktura 174(bilag D): Sagsøger anfægter delvist denne faktura. Fakturaen dækker over vikartimer for uge 23 og 24. Eftersom sagsøger havde afhentet alle sine varer i uge 24, er det kun vikartimerne for uge 23 der kan accepteres.

Samlet set anerkender sagsøger således faktura 52 og delvist faktura 174. Beløbet udgør kr. 85.367,60 ekskl. moms, og 106.709,50 inkl. moms. Da de sagsøgte fortsat har tilbageholdt sagsøgers depositum på kr. 175.000,00, er der fortsat et tilbagebetalingskrav på kr. 68.290,50 – ud over det allerede indstævnte beløb.

Det gøres gældende, at direktør Jacob Mathiesen og Simon Mørch Jensen (ejer) fra sagsøger sammen med sagsøgte 3 gennemgik lageret, og fik udpeget de paller som skulle medtages og som tilhørte sagsøger. Der blev på dette tidspunkt ikke nævnt noget om disse 7 paller – dette

vil blive nærmere belyst i forbindelse med den kommende hovedforhandling. Det præciseres, at der i forbindelse med gennemgang af lageret kun blev givet tilladelse fra de sagsøgte til at medtage varer, som de sagsøgte erkendte var sagsøgers.

Der blev bl.a. ikke givet tilladelse til at medtage en truck. En truck der ellers var ejet og købt af sagsøger.

Det gøres gældende, at sagsøgte 3 ad flere omgange, i forbindelse med at sagsøger ønskede at afhente sine varer, obstruerede dette ved bl.a. ikke at ville give adgang til fragtmænd. Flere gange blev lastbiler sendt væk igen. Dette vil blive nærmere belyst under parts- og vidneforklaringerne.

Det kan oplyses, at der fra lageret i Y-by perioden fra den 23. maj 2017 til den 31. maj 2017 og de resterende læs i perioden fra den 12. juni 2017 til den 13. juni 2017 blev afhentet 7 læs.

Ad manglende udlevering af truck

I forbindelse med de sagsøgtes håndtering af lageret i Y-by, havde sagsøger indkøbt en truck til formålet. Denne truck er på trods af flere opfordringer ikke blevet udleveret til sagsøger.

Det gøres gældende, at denne Truck tilhører sagsøger (hvilket ej heller er bestridt af de sagsøgte), og at de sagsøgte så længe at den fortsat tilbageholdelse, skal erstatte sagsøger for de udgifter der er og har været forbundet med at leje en anden truck. Siden juli 2017 har sagsøger været nødsaget til at leje en erstatningstruck. Som dokumentation herfor fremlægges 7 fakturaer som **bilag 13** i sagen.

Beløbet udgør i alt kr. 16.324,00.

Ad opgørelse af sagsøgers krav (det indstævnte beløb)

Sagsøger krav kan opgøres på følgende vis:

Krav iht. tabel 2 (bilag 3) vedr. over, fejl og dobbeltfakturering samt RMA	Kr.	1.444.251,27
Krav iht. depositum med fradrag af anerkendte modkrav	Kr.	68.290,50
Krav iht. manglende udlevering af truck	Kr.	16.324,00
I alt	Kr.	1.528.865,77

Ad manglende opfyldelse af provokationer 5-7 og 9-12

Sagsøger har valgt ikke at opfylde de af sagsøger fremsatte provokationer 5-7 og 9-12. Provokationer der blev fremsat i forbindelse med forberedelse af sagen.

Det gøres iht. retsplejelovens § 344, stk. 2 gældende, at dette skal have processuel skadesvirkning for de sagsøgte.

Det gøres gældende, at den processuelle skadevirkning skal have følgende virkning iht. de fremsatte provokationer.

Ad provokation 5

Det skal af retten lægges til grund, at der er sket fejlagtig fakturering for RMA-medarbejdere svarende til kr. 106.751,79. Den fejlagtige fakturering er sket på baggrund af en for høj timesats, samt det reelle forbrug af timer.

Ad provokation 6

Det skal af retten lægges til grund, at faktura 24-25, 27 og 29-31 er fejlbehæftede, og at der reelt i disse fakturaer er faktureret for boblekuvert 4, selvom der er blevet leveret boblekuvert 3.

Ad provokation 7

Det skal af retten lægges til grund, at pkt. 2.7 i samhandelsaftalen var gældende for parternes handel med hinanden.

Ad provokation 9

Det skal af retten lægges til grund, at sagsøgte 1 har faktureret for aflønning af medarbejdere i sagsøgte 1 til samme takst som lagerchefens (sagsøgte 3).

Ad provokation 10

Det skal af retten lægges til grund, at der ikke har blot har været tale om enkeltstående tilfælde, hvor sagsøgte 2 har faktureret sagsøger, men at dette er sket adskillige gange jf. også bilag 11.

Ad provokation 11

Det skal af retten lægges til grund, at sagsøger ikke har bestilt de 7 paller med A5-kuverter som de sagsøgte påstår og jf. faktura 57.

Ad provokation 12

Det skal af retten lægges til grund, at sagsøger har faktureret sagsøger for den tid som blev brugt til at indkøbe kuverterne, herunder prisforhandlinger med leverandører.

Ad delvis opfyldelse af provokationer 2-4

De sagsøgtes delvise opfyldelse af ovenstående nævnte provokationer giver fortsat ikke sagsøger mulighed for at foretage en korrekt opgørelse af sit krav. Der er alene fremlagt ganske få fakturaer, og ikke for hele perioden ift. de fakturaer som er fremlagt som bilag 11.

Det gøres gældende, at de opgjorte priser (iht. bilag 3 og ovenstående tabel 2) sammenholdt med de af sagsøgte fremlagte fakturaer og sagsøgers fremlagte fakturaer (bilag 11) mere eller mindre er identiske.

Det gøres iht. retsplejelovens § 344, stk. 2 gældende, at dette skal have processuel skadesvirkning for de sagsøgte.

Det gøres gældende, at den processuelle skadevirkning skal medføre, at retten skal lægge sagsøgers opgjorte krav til grund.

Sagsøgte har i påstandsdokumentet til støtte for sin påstand gjort gældende:

Ad den solidariske hæftelse og opdeling af krav

Det gøres overordnet gældende, at de tre sagsøgte, X ApS, Y ApS og A, ikke hæfter solidarisk over for sagsøger, Digital Sourcing ApS, tidligere LUX International Sales ApS.

Det gøres til støtte herfor gældende, at X ApS og Y ApS er søsterselskaber, og derfor som udgangspunkt ikke hæfter for hinandens forpligtelser. Solidarisk hæftelser kræver et særligt grundlag, og et sådan grundlag ikke foreligger i denne sag. Der er ikke ved aftale påtaget solidarisk hæftelse.

Det gøres desuden gældende, at der heller ikke er grundlag for at statuere identitet mellem X ApS og Y ApS. X ApS og Y ApS har faktureret Digital Sourcing for forskellige ydelser og ud fra forskellige aftalesæt.

I relation til A gøres det gældende, at han som indirekte ejer af både X ApS og Y ApS ikke hæfter for selskabernes forpligtelser, jf. selskabsloven § 1, stk. 2. Den begrænsede hæftelse af et fundamentalt karakteristikum for kapitalselskaber.

Endelig gøres det for alle tre sagsøgte gældende, at der ikke er grundlag for at statuere hæftelsesgennembrud. Hæftelsesgennembrud kan kun forekomme under helt særlige omstændigheder, som ikke forekommer i det pågældende tilfælde.

For så vidt angår A gøres til støtte herfor gældende, at A ikke har haft forsæt til at handle i strid med parternes aftale, eller i øvrigt har handlet ansvarspådragende, og der er således ikke grundlag for hæftelsesgennembrud og/eller anklager om bedrageri. Derudover er der ikke dokumenteret et tab.

På baggrund af ovenstående kan Digital Sourcings krav mod de sagsøgte rettelig opdeles mellem de sagsøgte ud fra det princip, at hver af de sagsøgte alene hæfter for krav, som vedrører egen samhandel med sagsøger. Ligeledes må kravene vedrørende depositum og erstatning for truckleje kunne henføres til aftaleparten, X ApS.

Hvis bilag 3 lægges til grund, kan kravene opdeles mellem de sagsøgte som følger (med de sagsøgtes modkrav anført i parentes):

X ApS:	1.093.240,92 kr.	(1.063.050,05 kr.)
Y ApS:	435.624,85 kr.	(18.212,50 kr.)
A:	0 kr.	(0 kr.)

Det bemærkes, at opgørelsen ikke afspejler de faktiske betalinger, jf. nedenfor ad dobbeltfakturering, eller den faktiske fakturering, jf. nedenfor ad overfakturering.

Ad dobbeltfakturering

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det i relation til dobbeltfakturering gældende, at Digital Sourcing har bevisbyrden for, at der er sket dobbeltfakturering, og at denne bevisbyrde ikke er løftet.

Der er fremlagt dokumentation i form af bilag 9 og 10, hvoraf den i bilag 9 fremlagte faktura 111 fra Y ApS, er udlignet ved kreditnota 115 fremlagt som bilag B. Sagsøger har således ikke betalt begge fakturaer, hvilket også er erkendt af sagsøger, uden det dog har givet anledning til en regulering af påstanden.

Som bilag A er desuden fremlagt en kreditnota til udligning af faktura 112 fra Y ApS (fremlagt som en del af bilag 11). I henhold til bilag 3 baserer Digital Sourcing alene kravet vedrørende dobbeltfakturering på faktura 111 og 112; i begge tilfælde er der udstedt kreditnota af Y ApS. Der er således ikke sket dobbeltbetaling, og sagsøger har derfor ikke noget krav i relation til dobbeltfakturering.

Ad overfakturering

Til støtte for de af X ApS, Y ApS og A nedlagte påstande gøres det overordnet gældende, at fakturering er sket i henhold til aftaler og praksis mellem Digital Sourcing og først Y ApS og sidenhen X ApS. At sagsøger kan købe ind billigere andetsteds, kan ikke danne grundlag for et krav. Det er, jf. opfordring A, ubestridt at sagsøgers pris faldt, da Y ApS og siden X ApS overtog indkøb af kuverter og andre remedier.

I relation til X ApS gøres til støtte herfor gældende, at X ApS ved at viderefakturere remedierne til sagsøger til samme pris, som X ApS købte remedierne til af Y ApS, har faktureret til sin kostpris helt i overensstemmelse med samarbejdsaftalens pkt. 2.7.

Det gøres desuden gældende, at parternes praksis vedrørende fakturering af kuverter med et dækningsbidrag til Y ApS forsat var gældende efter samarbejdet overgik fra Y ApS til X ApS. Derimod sikrede samarbejdsaftalens punkt 2.7, at det ikke blev fordyrende for sagsøger, at sagsøger efter aftalens indgåelse blev faktureret af X ApS og ikke direkte af Y ApS.

Yderligere gøres det gældende, at Digital Sourcing ikke har reklameret rettidigt. Digital Sourcing har ikke på noget tidspunkt under samarbejdet med X ApS reklameret over for de fakturerede priser. Hvis samarbejdsaftalen skulle have medført en ændret praksis for fakturering af kuverter, burde Digital Sourcing have forventet, at prisen for kuverterne skulle falde. Det gøres gældende, at den manglende reklamation og betaling af fakturaerne uden forbehold er et udtryk for, at Digital Sourcing har været indforstået med, at fakturering af kuverter fortsatte til samme pris som hidtil.

Y ApS' ydelser til sagsøger har været vikartimer. Det gøres i relation til Y ApS gældende, at samarbejdsaftalen alene har været bindende for X ApS og dermed ikke har reguleret, til hvilken pris, Y ApS kunne videresælge remedierne til X ApS, ligesom samarbejdsaftalen heller ikke har været bindende for, til hvilken pris Y ApS har kunne fakturere Digital Sourcing i det omfang en sådan fakturering har fundet sted. Samarbejdsaftalen regulerer ikke prisen for de vikartimer, der blev leveret af Y ApS. Samarbejdsaftalen afspejler heller ikke parternes aftale i perioden forud for dens indgåelse.

Endelig gøres det i relation til overfakturering gældende, at Digital Sourcing ikke har dokumenteret kravets størrelse. Sagsøger har baseret sine krav på bilag 3, der er konstrueret af

sagsøger. Det fremgår af bilag 3, at sagsøger, uden der er holdepunkt for dette i den udstedte faktura og uden yderligere forklaring fra sagsøger, har sat timelønnen for en del af en bestemt medarbejders timer til 0 kr. Derved konstrueres et krav på 130.122,50 kr. Kravet er medtaget i sagsøgers krav vedrørende overfakturering af remedier. Desuden fremgår det af bilag 3, at 121.364,00 kr. af kravet vedrørende overfakturering kan henføres til perioden før indgåelse af samarbejdsaftalen.

Ad overfakturering RMA arbejde

I relation til overfakturering af RMA arbejde gøres det gældende, at Digital Sourcing har bevisbyrden for, at der er sket overfakturering. Denne bevisbyrde har man ikke løftet. Der er alene fremlagt en opgørelse af kravet i bilag 3 udarbejdet af sagsøger.

Endvidere gøres det gældende, at der ikke er reklameret rettidigt.

Ad fejlfakturering af kuverter

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det i relation til fejlfakturering gældende, at Digital Sourcing har bevisbyrden for, at der er sket fejlfakturering, og at denne bevisbyrde ikke er løftet. Digital Sourcing har ikke fremlagt dokumentation for fejlfakturering.

Det gøres desuden gældende, at Digital Sourcing ikke har reklameret rettidigt over for en eventuel fejlfakturering.

Modkrav

Det gøres gældende, at de sagsøgte har et modkrav på 1.063.050,05 kr. for så vidt angår X ApS og 18.212,50 kr. for så vidt angår Y ApS. Disse krav modregnes i sagsøgers krav i det omfang, at sagsøger måtte få helt eller delvist medhold i sin påstand. Der er dels tale om en for samarbejdet sædvanlig fakturering, som er sket ved samarbejdets afslutning, dels fakturering for ydelser i perioden efter samarbejdets ophør.

For så vidt angår den del af modkravet, der vedrører tiden efter samarbejdets ophør, gøres gældende, at sagsøger har været forpligtet til at afhente sine varer fra X ApS' lager senest ved samarbejdets ophør, og at manglende opfyldelse af denne forpligtelse har berettiget X ApS til at fakturere for lagerleje efter samarbejdets ophør.

Af samme grund har X ApS ligeledes været berettiget til at fakturere sagsøger for omkostninger til flytning af sagsøgers uafhængte varer i forbindelse med, at X ApS efter samarbejdets ophør flyttede til nyt lager.

Rettens begrundelse og afgørelse:

Ad overfakturering

Det fremgår af samarbejdsaftalen, at eventuelle remedier, herunder kuverter, faktureres til X ApS's kostpris. Mattias Poul Skovhøj og Simon Mørch har forklaret, at der ikke forelå aftale om, at de sagsøgte skulle tjene på leverance af kuverter. Den anvendte konstruktion gør samarbejdsaftalens punkt 2.7 betydningsløs. Det findes derfor ikke, alene på baggrund af As

forklaring, godtgjort, at der forelå anden aftale end samarbejdsaftalen. Det er ubestridt, at A har indkøbt kuverter gennem Y ApS og viderefaktureret disse til en højere pris til X ApS, hvorved Y ApS har opnået en fortjeneste. X ApS har været forpligtet til at videresælge til den reelle indkøbspris, men ikke nødvendigvis markedets laveste pris. Den pris, som sagsøgeren har kunnet indkøbe en stor mængde kuverter til, kan således ikke lægges til grund. Sagsøgte har trods provokation herfor alene fremlagt en utilstrækkelig dokumentation for hans indkøbspris, hvorfor værdien af overfaktureringen må fastlægges skønsmæssigt. Retten bemærker, at sagsøgeren ikke har begrundet eller godtgjort, hvorfor ASJ Rykkerpakning i estimatet er fastsat til 0, hvorfor retten finder, at den beregnede difference skal reduceres med 130.122,50 kr. Retten tager højde for, at en del af indkøbet og videresalget er sket forud for samarbejdsaftalen, hvor der ikke foreligger dokumentation for, at kuverterne ikke måtte sælges til en højere pris, hvorfor det beregnede beløb først skal reduceres med ca. 1/6. Retten finder endvidere, at overfaktureringen skønsmæssigt kan fastsættes til ca. halvdelen.

Ad dobbeltfakturering

Der er for retten fremlagt kreditnotaer for de 2 omhandlede fakturaer, ligesom sagsøgeren har oplyst, at fakturaerne ikke er betalt. Sagsøgeren har derfor ikke lidt et tab, hvorfor sagsøgte frifindes for dette krav.

Ad kuvertstørrelsen

Sagsøgeren har ikke godtgjort overfor retten, at forsendelserne i 35% af tilfældene kunne være sket i en størrelse 3 kuvert eller, at denne er billigere. Som følge heraf frifindes sagsøgte for dette krav.

Ad overfakturering RMA

Sagsøgeren har forklaret, at beregningen er sket ved, at man har lagt "bedste pris" til grund ved en rent matematisk beregning. Sagsøgeren har ikke oplyst data om forsendelsernes antal eller lignende, hvorfor retten ikke har mulighed for at vurdere, om timetallet, der til dels er dokumenteret ved timeopgørelser, er ukorrekt.

Sagsøgte vil derfor være at frifinde for dette krav.

Ad depositum

Parterne er enige om depositums størrelse, hvorfor sagsøgte tilpligtes at betale dette krav.

Ad tilbageholdelse/leje af truck

Det er ikke alene på baggrund af forklaringen fra Jacob Helleberg Mathiesen, mod sagsøgtes benægtelse, godtgjort, at sagsøgte har tilbageholdt sagsøgerens effekter eller truck. Som følge heraf er det ikke godtgjort, at det beror på sagsøgtes forhold, at sagsøgeren har lejet en truck. Sagsøgte frifindes derfor for dette krav.

Ad modkrav

Der er enighed om, at sagsøgeren har nogle effekter, herunder en truck, stående hos sagsøgte. Sagsøgte har krav på lagerleje, idet disse effekter ikke er afhentet. Lagerlejen kan ikke tage

udgangspunkt i samarbejdsaftalen, da denne dels er opsagt, dels efter samarbejdsaftalens punkt 1.1 er beregnet ud fra 325 pallepladser, mens sagsøgte selv vurderer, at det opbevarede alene udgør ca. 60 pallepladser. Sagsøgte har ikke dokumenteret den normale pris for lagerleje, hvorfor retten skønsmæssigt fastsætter lagerlejen til ca. 1/5 af den aftale leje på 27.083,33 kr., hvortil kommer moms. Retten finder endvidere, at det har været nødvendigt i forbindelse med flytning fra et lager til et andet at afholde visse flytteomkostninger for sagsøgerens effekter.

Det må lægges til grund på baggrund af vidneforklaringerne samt samarbejdsaftalens § 2, pkt. 7, at det har været det normale, at sagsøgte straks fakturerede sagsøgeren. Idet de fakturaer, som modkravet udgør, alle ligger efter samarbejdsaftalens ophør, og da det ikke er godtgjort, at varerne er bestilt eller leveret forud for samarbejdets ophør, finder retten ikke, at sagsøgte har godtgjort, at sagsøgeren er forpligtet til at betale, bortset fra lagerlejen. Sagsøgeren frifindes derfor for dette krav.

Ad modkravet mod Y ApS

Sagsøgeren har taget bekræftende til genmæle overfor hovedparten af kravet, vikartimerne i uge 23, men har bestridt vikartimerne i uge 24. Idet det lægges til grund, at sagsøgeren fortsat har haft effekter på stedet forekommer det sandsynligt, at der har været anvendt et mindre antal vikartimer til pakning, flytning eller anden håndtering af disse effekter. Retten tager derfor sagsøgtes krav til følge.

Konklusion

Retten finder i alt, at sagsøgte til sagsøgeren skal betale 600.000,00 kr., hvortil kommer renter fra sagens anlæg.

Ad solidarisk hæftelse

På baggrund af kravets art, overfakturering trods direkte samarbejdsaftale herimod, da konstruktionen er foretaget således, at værdien af overfakturering forblev i Y ApS på trods af, at fakturering skete fra X ApS og endelig, fordi det er ubestridt, at A har været eneejer, direktør og daglig leder af begge selskaber, finder retten, at de 3 sagsøgte in solidum hæfter for beløbet.

For så vidt angår sagens omkostninger

Det har været nødvendigt for sagsøgeren at anlægge sagen, og sagsøgeren har fået medhold for et ikke ubetydeligt beløb. Retten finder derfor, at de sagsøgte skal betale sagens omkostninger til sagsøgeren, dog alene for det vundne beløb. På baggrund af Landsretspræsidenternes vejledende takster fastsættes dette til 50.000,00 kr.

Thi kendes for ret:

X ApS, Y ApS og A skal in solidum inden 14 dage til Digital Sourcing ApS betale 600.000,00 kr. med procesrente fra 11. oktober 2017.

De sagsøgte skal ligeledes in solidum inden samme frist i sagsomkostninger til sagsøgeren betale 50.000,00 kr.

Beløbet forrentes i henhold til rentelovens § 8a.